

Protocol Meldcode Huiselijk geweld

Inhoud

Inleiding	3
Het vijfstappenplan.....	3
Toelichting bij de stappen van de meldcode	3
Stap 1: Signalen in kaart brengen.....	3
Stap 2: Overleg met een collega en raadpleeg eventueel Veilig Thuis	3
Stap 3: Gesprek met de cliënt.....	4
Stap 4: Wegen van huiselijk geweld / kindermishandeling.....	4
Stap 5: Beslissen: melden bij Veilig Thuis en (ook) hulp organiseren Als er na stap 1	4

Inleiding

De meldcode is een overzichtelijk vijfstappenplan waarin staat wat een professional het beste kan doen bij een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling. De meldcode leidt de professional door het proces vanaf het eerste vermoeden tot aan het moment dat hij of zij moet beslissen over het doen van een melding.

Het vijfstappenplan

Bij een vermoeden van huiselijk geweld en kindermishandeling ben je verplicht om alle vijf stappen van de meldcode te doorlopen

(www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/huiselijk-geweld/meldcode).

Veilig thuis is ten alle tijden en bij elke stap uit het stappenplan te raadplegen.

Toelichting bij de stappen van de meldcode

Stap 1: Signalen in kaart brengen

Een belangrijk onderdeel van de beroepshouding van leerkrachten en intern begeleiders is het signaleren van belemmeringen in de ontwikkeling van een kind en dit met ouders bespreken. Dit kunnen signalen bij het kind zijn, maar ook bij de ouders. Het is een misvatting dat als er geen signalen bij het kind zijn, er niets aan de hand is. Vaak begint signaleren met een 'niet pluis' gevoel. Dan is niet meteen duidelijk wat de achterliggende oorzaak is van de signalen. Veel signalen kunnen wijzen op kindermishandeling, maar ook te maken hebben met iets anders. Om de signalen beter te kunnen beoordelen is het belangrijk om ze te delen, zodat de aanpak zorgvuldig is en de leerkracht er niet alleen voor staat.

Stap 2: Overleg met een collega en raadpleeg eventueel Veilig Thuis

De leerkracht bespreekt de waargenomen signalen met een collega, de intern begeleider, de aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling en/of de directeur. Die collega kan de leerkracht zijn waarbij de leerling het jaar daarvoor in de klas heeft gezeten, of de leerkracht van een broertje of zusje. De IB'er kan de leerkracht adviseren of ondersteunen. Zo nodig kan de school de jeugdarts, (school)maatschappelijk werker of de contactpersoon van het wijkteam/ CJG consulteren. In veel scholen is al een aandachtsfunctionaris huiselijk geweld en kindermishandeling aangesteld. De vernieuwde meldcode adviseert met klem om zo'n functionaris aan te stellen. De IB'er of aandachtsfunctionaris kan bij vermoedens van huiselijk geweld of kindermishandeling ook (anoniem) advies vragen bij Veilig Thuis. (vermoedens van) ernstig huiselijk geweld en ernstige kindermishandeling bij Veilig Thuis bekend zijn. En dat Veilig Thuis een veiligheidstoets kan uitvoeren.

Professionals beantwoorden onderstaande vragen:

- Moet ik (het vermoeden van) ernstig huiselijk geweld of kindermishandeling melden?
- Is het (ook) mogelijk hulp te bieden of te organiseren?

Stap 3: Gesprek met de cliënt

In het basisonderwijs is de 'cliënt', naast het kind, ook altijd de ouder(s). Scholen hebben vanuit hun onderwijsstaak de opdracht om met ouders te spreken over de ontwikkeling van hun kind. Als de school vermoedens heeft van belemmeringen in die ontwikkeling, ook als die in de thuissituatie liggen, wordt dat met ouders besproken. Scholen blijven ook gedurende het gehele traject zo veel mogelijk in gesprek met het kind en de ouders. Om die reden komt 'in gesprek met ouders' in het schema steeds terug. Dat gesprek met ouders kan door de leerkracht voorbereid en gevoerd worden, maar ook door of samen met de IB'er, aandachtfunctionaris, jeugdarts of schoolmaatschappelijk werker.

Stap 4: Wegen van huiselijk geweld / kindermishandeling

Om het risico op kindermishandeling en de aard en ernst daarvan in te schatten worden de signalen van de leerkracht, het bij collega's ingewonnen advies en de informatie uit het gesprek met de ouders besproken. Het multidisciplinair overleg (of ondersteuningsteam) van de school kan ingeschakeld worden wanneer de signalen onduidelijk zijn en wanneer de kennis van anderen benut moet worden om een goede weging te maken. Daaraan nemen ook jeugdhulppartners van de school deel, zoals de jeugdverpleegkundige of jeugdarts, orthopedagoog, schoolmaatschappelijk werker of contactpersoon van het wijkteam/CJG. Ouders kunnen daarbij, indien mogelijk, ook aanwezig zijn. Daar kunnen de aard en de ernst van de signalen en de risico's voor het kind gezamenlijk afgewogen worden. De expertise en dossierinformatie van de school en de jeugdhulp kan daar gebundeld en optimaal benut worden.

Stap 5: Beslissen: melden bij Veilig Thuis en (ook) hulp organiseren Als er na stap 1 t/m 4 nog steeds vermoedens bestaan van huiselijk geweld of kindermishandeling neemt de school achtereenvolgens twee beslissingen, met behulp van het nieuwe afwegingskader:

1. Is melden bij Veilig Thuis noodzakelijk? En:
2. Is hulpverlening (ook) mogelijk?

Bij vermoedens van acuut of structureel geweld is het noodzakelijk dat de school een melding doet bij Veilig Thuis. Besloten moet worden wie de melding doet. Dat is meestal niet de leerkracht zelf, maar de IB'er, aandachtfunctionaris of directeur. Het bevoegd gezag (bestuur en directie) van de school moet altijd op de hoogte zijn als een melding wordt gedaan bij Veilig Thuis. Wanneer het multidisciplinair overleg is ingeschakeld kunnen die beslissingen daar genomen worden. Aangeraden wordt om Veilig Thuis daarvoor uit te nodigen. Maar ook de jeugdarts of schoolmaatschappelijk werker kunnen ondersteuning bieden.

Vervolgens wordt beoordeeld of hulp bieden mogelijk is. Dan wordt een afgestemde aanpak vastgesteld, gericht op de veiligheid van het kind. Besproken wordt welke ondersteuning er op school nodig is voor het kind, welke handelingsadviezen er zijn voor de leerkracht en welke hulp geboden kan worden aan het kind en de ouders. Bij een melding wordt met Veilig Thuis besproken wat de school en de jeugdhulp kunnen doen om de leerling en andere gezinsleden tegen het risico op kindermishandeling te beschermen.